

ZBYNĚK HAVLÍN

SOFT VISION

Galerie Michal's Collection
Husova 13, Praha 1

26. 10. - 5. 12. 2012

Zbyněk Havlín patří k nemnoha autorům mladší generace, kteří se kromě úspěchu na české výtvarné scéně dokázali etablovat i v zahraničí, především v Rakousku a Německu. Studia na Akademii výtvarných umění v Praze v Ateliéru intermediální tvorby prof. Milana Knížáka výrazně formovala jeho tvorbu a potvrdila jeho široký umělecký záběr zasahující oblast malby, kresby, sochařství, objektu, designu, instalace, performance a nových médií - fotografie a videa. Spojujícím prvkem je konceptuální uvažování.

Když jsem během posledních let sledovala autorův malířský vývoj, přesvědčila jsem se, že i v rámci klasického média má Zbyněk Havlín několik výrazových poloh, které sjednocuje jeho stav mysli. Je umělcem více fazet. Plátina prezentovaná na aktuální výstavě vnímám jako konceptuální obrazy. Avšak pociťuji, že v určité fázi proces malby „vtáhne“ tvůrce natolik do sebe, že koncept ustoupí „do druhého plánu“. Boj mezi rozumem a citem zůstává nerozřešen. Havlínova neochota k „radikálním řešením“ v obraze působí zvláštním uklidňujícím dojmem. Konejšivé je překvapivě i vyznění některých symbolů, které jinak nejsou obsahově zcela pozitivní.

Autor vysvětluje svou „Soft Vision“ slovy: „Reaguji na snahu odradikalizovat obraz přílišnými významy či jednoznačnými definicemi. Obrazy z tohoto cyklu chtějí zaujmout především prostupností otevřených dějů a významů. Postrádají diktát, jednoznačné interpretace. Člověk se musí zjemnit, aby prostoupil mezi jednotlivými šablonami a aby se obraz v mysli rozpohyboval.“ Nejednoznačnost je největší kvalitou představených děl. Jednotlivé obrazové vrstvy se organicky neprolínají. Namísto toho se poměrně výrazně prosazují prvotní plány, jdoucí proti výsledné kompozici a přenášející důraz mimoběžně k hlavní myšlence. Toto pojetí, jež rozhodně není běžné, zanechává v divákovi dojem, že nebyl seznámen se vším, že se musí sám pokusit o dekodování významu, což přispívá k naléhavosti a zajímavosti umělcových pláten. Všimněme si třeba postav, které ve vodě téměř jistě stojí a hledí na opačný břeh. Tento až surrealistický prvek dodává svou absurditou dílu opět význam, který nás ponechává v existencionalní nejistotě. Stejně bych mohla obrátit autorovu snahu o genderové zrovnoprávnění v touhu slavit den otců, myslivců a lovců. Z mého pohledu není autorova vize snad složitější, ale neskonale jemnější a zcela postrádající běžnou maskulinní agresi. Sdělení některých děl je literárnější, ale obrovská poetičnost je posouvá do jiné, vyšší roviny.

Obrazy Zbyněka Havlína vynikají velkou upřímností a uceleností tvůrčí ideje. Autorova zasněnost a bezelstnost na mě působí opravdu očištným dojmem. Byla bych ráda, kdybyste si alespoň část z těchto pocitů odnesli z výstavy i vy.

PhDr. Rea Michalová Ph. D.